

Verg?dés

2012 június 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A napokban ezzel a kifejezéssel summázta Zebi, tiszteletbeli osztályf?nökünk, volt magyartanárunk az ötvenedik érettségi találkozón az akkori életérzést, a kilátástalanságot, a verg?dést.

Ezerkilencszázhatvankett?t írtunk, elballagtunk a volt Cisztercib?l, a József Attila Gimnáziumból, miközben a

kommunisták vért?l jóllakottan terrorizálták a nemzetet.

Kádár pribékjei még akasztottak, tízezrek börtönökben vagy rend?ri megfigyelés alatt, er?szakkal, zsarolással sikerült a parasztság nagy részét beverni a téeszekbe, az aknásított, szögesdróttal felcicomázott nyugati határzár az érettségi utáni jöv?képünket csak „színesítette”. Többünket az osztályból a származásunk miatt úgymond „ikszes” – osztályidegen – kategóriába soroltak, reményünk sem lehetett egyetemre bejutni. Aztán nagy nehezen mindenki elvégzett valami fels?bb iskolát. Igaz, el?tte meg kellett ismerkednünk a munkásosztály életének különböz? stációival, többnyire betanított munkásként kezdtük. Egyszóval verg?dtünk, de ki akartunk törni a zsákutcából. Végül is sikerült. Ki orvos, ki tanár, ki agrármérnök, ki ügyvéd lett, ki amerikai katona Vietnamban, szinte mindnyájan középosztálybeliek lettünk, de közülünk senki sem gazdagodott meg.

Mivel ötven évvel ezel?tt is egyívásúak voltunk, most, a jubileumi találkozásunknál sem gondolkodtunk másképp a jelenlegi helyzetr?l. Egyetértettünk azzal, hogy a magyar társadalmat újra zsákutcába akarják szorítani, bélyegeket akasztgatnak különböz? társadalmi csoportokra, s?t az országra is, akárcsak akkor.

Akkor voltunk sötétben bujkáló ellenforradalmárok, disszidensek, osztályidegenek, a szocializmus építésének ellenségei. Ma vagyunk antiszemiták, rasszisták, kirekeszt?k, Európa-ellenesek, és még ki tudja, mifélék. Kik terjesztik, kik gerjesztik e hazugságokat, valótlanságokat? Tulajdonképpen személyiségük milyenségében, szellemiségükben ugyanazok: kommunista utódok vagy az elvetélt internacionalista eszme követ?i, akik nem tudnak belenyugodni, hogy nyolc év után kicsúszott a hatalom a kezeik közül. De a társadalmi feszültség folyamatos fenntartásában érdekeltek az álliberalizmus hívei, a gyökértelenek, akik tudatosan ártanak hazájuknak bel- és külföldön egyaránt. Vannak közülük jócskán a politikában, a sajtóban, az értelmiség meghatározott köreiben. Bár valójában a nemzet egészéhez képest kisebbségben vannak, de hangjuk, sivalkodásuk messze hallatszik.
A rendszerváltás elmúlt huszonkét évében hol er?sebben, hol gyengébben, de az utóbbi id?ben már nap mint nap polgárháborús helyzetet stimulálnak. Ha kell, egyetlen bíróság által el nem ítélt magyar írókból fasisztát, nyilast fabrikálnak. A szintén el nem ítélt, zsidók által igazolt Horthy Miklós kormányzóból háborús b?nöst csinálnak, de ennyi sem elég, mert a cigányok után el?vették az antiszemita kártyát, és kezd?dik elölr?l minden: a magyarok antiszemiták. S ezt harsogják újságjuk hasábjain, a televíziójukban, rádiójukban. Európát már fellázították ellenünk, de kudarcba fulladt a teljes lejáratási kísérletük. Már éppen leveg?höz jutottunk, amikor most újra a külföldhöz fordultak magyarságot „tisztel?” honpolgáraink. El?bb a magyar származású, Nobel-békedíjas Elie Wieselt – aki vissza is adta a magyar kitüntetését – vezették félre az állítólagos fasiszta magyar író meséjével. Csak nehogy visszaadja a Nobel-békedíját is a norvégoknak, tekintve, hogy a fasizmus oda is belopózott, hiszen ezen eszmék hódolója, Anders Breivik csaknem száz fiatalt mészárolt le.

Néhány nappal ezel?tt ötven amerikai kongresszusi képvisel? levelet írt Orbán Viktor miniszterelnöknek a

magyarországi antiszemitizmus és a szexuális kisebbségekkel szembeni intolerancia miatt. Közben jön a hír, hogy a tiszteletre méltó, agg f?rabbit, Schweitzer Józsefet egy ismeretlen az utcán a zsidósága miatt inzultálta. Csak kapkodjuk a fejünket. Mi történik itt Magyarországon békeid?ben? Az egyszer? halandó mondhatná, a hülye nem veszi észre, hogy két éve, a polgári kormányzás kezdete óta összehangolt támadás folyik Magyarország ellen. Vajon kiknek az érdeke hazánk meggyengítése? Nyilvánvalóan ugyanazoknak a hatalmi köröknek és belföldi szekértolóiknak, akik összehozták nekünk Trianont. Arcuk nincs, morálisan értékelhetetlenek, mégis befolyásosak. Pedig a liberalizmusnak ez a válfaja nem ért el sikert a rendszerváltás óta. Nem tudott felmutatni eredményeket a politikában. Ugyanez elmondható a szocialistákról is, akik csak választási sikereket könyvelhettek el maguknak, de kormányzati sikerekr?l aligha beszélhettek. Egyedül az ország lejáratásában értek el valamit. Hál' istennek csak múló sikereket.

A kérdés az persze, hogy miként védekezzünk az alaptalan, hazug s tudatosan elferdített vádak ellen. Nem könny? felvenni a keszty?t. Mert aki hangosan védekezik, gyanússá válik. A hallgatás is rossz. Talán a higgadt, folyamatos érvelés? Ez lehet az orvosság. Mindenesetre jó lenne elérni, hogy végre senki ne hallgasson a hazugság bülbülszavú balliberális apostolaira.
Stefka István - magyarhirlap.hu

Ajánló